

Rursus si differentiam in specie posuit, vt immortalē id ipsum quod est Deum.

Vt is qui ponit genus in specie peccat (nam quod in plus est sub eo quod in minus supponit) sic peccat & qui assignat genus differentie speciem: uel equaliter de ipsa specie facit prædicatum, quæ est ab eâ specificata. Nam & secundum hoc etiam corrigit peccatum, nam ostensum est, quod neque uniuersaliter de differentia aliquid ut genus prædicatur de his quorum est differentia, siquidem omne subiectum generi, uel est species, uel indiuiduum, quorum neutrum est differentia generi ab ipsa, unde multo absurdius est ut species de ipsa prædicatur specificata ab eadem. nam qui hoc facit peccat, quatenus id quod dicitur in plus subordinat dicto in minus, nam in plus est differentia, quam species, & si acciperetur differentia ut utrumque aggregatum. Sic peccat qui dicit, ac facit prædicatum de immortalē ipsum Deum, nam immortalē est differentia, species autem Deus est, & in plus immortalē, siquidem non est immortalē Deus. Item peccat qui prædicatum facit hominē de rationali.

Accidit enim de equalibus, aut pluribus, quam speciem dici, differentia enim semper de equalibus, aut de pluribus, quam species dicitur.

In plus species dici accidit, quod quidem dixit non quia genus equaliter aliquando dicitur de specie, sed quia omne prædicatum de aliquo uere, uel equaliter est ipsi, uel in plus. Si ergo & species de differentia prædicatum aliquis diceret, uel in plus, uel equaliter, speciem de differentia sic prædicatum faceret, sed non sic se habet. Nam differentia, uel equalis est speciei, de qua prædicatur, quando proprie, & proxime differentia specificans speciem sume retur, sic pedestre cum sit differentia specificans pedestrīs animalis, nam species hæc animalis equalis est ipsi, uel igitur equaliter, ut uolatile, uel in plus, ut bipes, uel rationale de homine. Nā si fuerit equaliter homini scientiæ capax, si differentia, & hoc. Item si species de differentia prædicatur, & de specie genus, & de differentia genus in quod est prædicatur, sed ostensum est hoc esse impossibile, quia differentia non participat genere. videtur autem nunc differentiam accipere, ut aggregatum ex utriusque.

Insuper si genus in differentia, vt colorem quod quidem est congregatiuum, aut numerum, quod quidem impar.

Plane peccat qui facit differentiam prædicatū de genere, nam in minus est differentia, quam genus. Item neque genus de differentia principio in quod est prædicatur, quamuis sub ipso sit: si autem hoc multo in minus est differentia, quam genus, conuertitur autem utrosque locos assignatos, hunc in quo differentia de specie, ut genus assignatur, nam hic differentiam in specie ponit conuertitur cum illo, etiam illum conuertit, in quo aliquis faciebat genus de aliqua differentia, ut specie prædicatum, nam qui genus in differentiam ponit, de quo nunc dicit conuersus est cum illo, sic peccat qui prædicatum facit de colore congregatiuum uisus, nam color est genus, & congregatiuum est differentia coloris, nam colorū alij sunt congregatiui, ut nigri, alij uero discrepatiui, ut albi, similiter peccat is qui prædicatum facit impar de numero, nam differentia numeri quod est genus, dicitur esse impar.

Et si genus, vt differentiam dixit. Possibile est enim aliquem, & talem suscipere positionem. vt tem

perantis, misturam, differentiam, aut lationis, secundum locum mutationem. Inspiciendum autem omnia, quæ sunt huiusmodi per eadem. Cōicant enim loci, de pluribus enim genus, quod differentiam oportet dici, & non participare differentiam. Sic autem assignato, neutrum eorum, quæ dicta sunt, possibile est accidere, nam & de paucioribus dicitur, & participabit genus differentiam.

Perficuum etiam est hoc peccatum, si quis genus de aliquo differentiam eius diceret, sic peccaret qui diceret temperamentum differentiam esse. Nam temperamentum est species, & genus ipsius est mistio, ut dictum est paulo ante. Similiter etiam, qui dicit differentiam lationis esse mutationem secundum locum, nam id quod est in plus aliquo, & in quod est prædicatum ut diuidens ipsum accipiunt. Sed aliquis quereretur quo differat genus, ut differentiam assignare ab hoc genus in specie poni, nam quo ad exempla genus ut species sumptum est proprie speciei. Nisi si differat si esset appositum differentie nomen generi, perinde ac non diceretur mistionem temperamentum, sed mistionem differentiam temperamentum, tale uideretur esse peccatum. & assignare lationem cœnante terram humido commistam, nam massa, & ea compactio luti cœnæ non est differentia cœnæ, sed genus, similiter & qui dicit differentiam auis uolatile animal, tamen inquit omnia talia oportet considerare per hæc. Et quædam sunt, per que oportet considerare eadem, & consutare communitur dicit, nam oportet uti hoc, ut in plus genus datur, quam differentia, quia differentia non suscipit rationem generis, sic autem assignato neutrum dictionum possibile est accidere, sic etiam si aliquis differentiam generis genus assignaret, ut qui colorem diceret esse congregatiuum uisus, nam in minus diceretur genus, quam differentiam assignat, ut nunc dicebatur in minus facti genus, quam differentiam, nam si genus nunc temperamentum, & differentia mistio eius sumpta est, quia temperamentum in minus est, quam mistio, erit genus in minus, quam differentia. Item quia mistio in quod est de temperamento prædicatur, participabit genus differentia. Tale est nunc dictum, non eo quod differentia non participet genere, quod prius dictum est, sed quia genus non differentia participat, nam hoc est significatum sub ipso, & non participare differentia, quod æquale esset huic, & non in quod est differentiam prædicari de genere, & alij autem prædicti loci de differentijs, speciebus, generibus, non congrue uariatis utentes quibusdam horū ostendunt, uel enim accipiunt id quod in minus dictum esse in plus, uel quia ponunt non participans aliquo, ut aliquo participans, quare communicant inter se, secundum eadem.

Amplius si nulla generis differentia prædicatur de assignata specie, nec genus prædicabitur: vt de anima, neque impar, neque par prædicatur, quare neque numerus.

Quia ex genere diuiso, secundum differentias sui generatio specierum eius patet, quia omnis species alius generis habet etiam differentiam quandam, uel quasdam quæ prædicantur de ipso genere, nam ob id, & diffinitio specierum ex genere, & differentijs constat, ut hominis animal genus per hoc, & rationale, & mortale animalis cū sint differentia prædicatur de ipso, nam quæ

Dubium.

Solutio.

Et aduerte
quod sepe solus
uit Alexan.
hæc, si uis
aut, & uis
ueritatis ad
quodam nisi

cumque